

Abstrakt

„*Největšího štěstí pro největší počet*“ jistě populárně shrnuje Benthamův utilitarismus, ale nevystihuje teorie zakládající Benthamovu morální a politickou filosofii. Koncept „Pátého Benthama“ se snaží konzistentně popsat tohoto plodného myslitele na cestě od ontologie k základům morálky. V práci je uveden historický rámec principu užitku a jeho důkaz se zřetelem na lidské motivace, které jsou užity v části důkazu principu užitku. Ačkoliv je Benthamova psychologie redukcionistická, má silnou vysvětlující schopnost. Centrální tezí příspěvku je pojetí morální filosofie Benthama jako vyústěním jeho ontologie a analýzy jazyka. Princip užitku, který je založen na naturalistické ontologii a jazykové teorii fikcí, bude objasněn pomocí klasifikace entit a operací *parafráze* a *frazeoplerózy*. Na závěr jsou uvedeny problematické aplikace principu užitečnosti na hedonistický kalkulus a osobní etiku.